

opusdei.org

Dopis od preláta (červen 2016)

Jsem rád, že mě Bůh povolal k tomu, abych s ním seznamoval ostatní? K tomu nás zve prelát ve svém dopise, kde hovoří o apoštolátu: jednoduše projevit to, čeho je naše duše plná a co je pro nás pramenem stálé radosti.

28.06.2016

Nejdražší, ať mi Ježíš chrání mé dcery a mé syny!

Uběhly dva týdny od Nanebevstoupení Ježíše Krista, a v našem nitru stále znějí jeho poslední pozemská slova: *jděte do celého světa a hlásejte evangelium všemu stvoření*¹. Počítejme s pomocí Ducha svatého, kterého Pán seslal apoštolům ve večeradle a který nadále oživuje Církev, jako o **nových letnicích**.² Přislíbil: *Utěšitel, Duch svatý, kterého Otec pošle ve jménu mém, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno, co jsem vám řekl*³. A svůj slib dodržel. Je řada na nás, jeho učednicích, abychom svým slovem a svým příkladem vnášeli do celého světa poselství spásy, které křesťanům svěřil.

Toto, a ne něco jiného, je cílem Církve: spása duší, jedné po druhé. Kvůli tomu Otec poslal Syna a také já posílám vás (Jan 20,21). Odtud plyne poslání předávat nauku a křtít, aby v duši přebývala, skrze milost, Nejsvětější Trojice⁴. Tomuto

Kristovu příkazu se v srdci našeho Otce dostalo, díky Boží dobrotě, ochotného a radostného přijetí. A náš zakladatel nám s grácií předal tento apoštolský zápal, který nezná hranice.

Sv. Josemaría nás vždycky učil, že mezi *dominantní vášně*, které mají řídit naše jednání, patří šíření nauky Ježíše Krista. ***Hlavní činností Opus Dei – říkal – je dát svým členům a osobám, které o to stojí, duchovní prostředky potřebné k tomu, aby žili jako dobří křesťané uprostřed světa. Seznamuje je s Kristovou naukou, s učením Církve, dodává jim odhodlání pracovat dobře z lásky k Bohu a ve službě všem lidem. Jedním slovem jde o to, počínat si jako křesťané: žít spolu se všemi při respektování oprávněné svobody všech a ve snaze, aby tento náš svět byl více spravedlivým⁵.***

Tato *dominantní vášeň* nabývá zvláštní aktuálnosti v tomto mimořádném Svatém roce milosrdenství, protože «až budeme na sklonku života dotázáni, zda jsme dali jíst hladovému a pít žíznivému, stejně tak budeme dotázáni, zda jsme pomohli lidem vyjít z pochybností, zda jsme usilovali o přijetí hříšníků jejich napomenutím a snahou o jejich nápravu, zda jsme dokázali bojovat s nevědomostí, zejména pokud jde o křesťanskou víru a dobrý život»⁶.

Je mnoho způsobů, jak předávat obsah víry. Sv. Josemaría zdůrazňoval osobní apoštolát, od jednoho k druhému, skrze přátelské rozhovory, kde není snaha nikomu *dávat lekce*, ale jednoduše projevit to, čeho je naše duše plná a co je pro nás pramenem stálé radosti.

Při jiných příležitostech jsem vám připomněl tuto radu našeho Otce: ***spíše než abyste mluvili s lidmi o***

Bohu, mluvte s Bohem o lidech⁷.

Osobní kontakt s Ježíšem Kristem v modlitbě je pramenem, z něhož se napájí naše nadšení předávat všem lidem krásu víry, dávat světlo tam, kde lidé žijí potmě. Je to právě blízkost Bohu, co umožňuje osvěcovat svět. Proto náš Otec říkal, ***že čím více žijeme uprostřed světa, tím více musíme být Boží⁸.***

Sv. Josemaría nám předal pozitivní pohled na svět, na ušlechtilé lidské činnosti. Proto náš přístup spíše než obranný má být *předkládající*.

Křesťan se nebojí pravdy, nebojí se čelit těžkým otázkám, které mu pokládá okolí nebo společnost. Ví, že ačkoli on sám nemá vždy všechny odpovědi, evangelium má schopnost objasnit i ta nejtěžší dilemata a problémy. Tato láska k pravdě působí, že křesťan svou víru předává takovou, jaká je: jako ohromné přitakání muži, ženě, životu, svobodě, pokoji, rozvoji, solidaritě,

ctnostem. Jestliže nás Kristus učinil šťastnými, je normální, že tatáž radost se bude předávat v našem postoji. Skutečně, «silou, jejíž pomocí se pravda prosazuje, musí být právě radost, která je jejím nejjasnějším projevem. Na ni by se měli křesťané spoléhat a skrze ni by se měli dávat poznat světu»⁹.

Ptej se proto, má dcero, můj synu: jsem rád, že mě Bůh povolal k tomu, abych s ním seznamoval ostatní? Je můj apoštolát **setbou pokoje a radosti**¹⁰? Projevuji iniciativu, abych se doktrinálně vzdělával, a tak dodával větší hloubku a sílu svému vnitřnímu životu?

Sv. Josemaría nás učil předávat nauku takovým způsobem, aby všichni pochopili zvěst evangelia, nezávisle na své kulturní úrovni nebo na svém náboženském vzdělání. Říkal tomu *dar jazyků* v analogii s tím, co se stalo, když

Utěšitel viditelně sestoupil na Církev. Na apoštolech a na prvních učednících se projevil v podobě jazyků jako z ohně, které se rozdělily, a nad každým z nich spočinul jeden. Všichni byli naplněni Duchem svatým a začali mluvit jinými jazyky¹¹.

Zakladatel Opus Dei vysvětloval, že *dar jazyků*, o který u Boha vyprošoval pro všechny, spočívá v tom, ***umět se přizpůsobit schopností posluchačů (...). Je třeba poskytovat nauku prozíravě, s dostatečnou mazaností, aby ten, kdo ji přijímá, ji také dokázal strávit. Je třeba předávat nauku celému světu, ale bez toho, abychom lidi zahltili, v rozumné míře, podle schopností každého jednotlivce předávané vstřebat. Také toto patří k daru jazyků. Jako k němu patří i schopnost se obnovovat: dokázat totéž říkat každý den s novým půvabem¹².***

Dar jazyků je milostí Ducha svatého, který počítá i s naší iniciativou. Studium a opětovné procházení teologické nauky, uskutečňované zodpovědně a s apoštolským nadšením, nám umožňuje vychutnávat pravdy víry a objevovat způsoby, jak je prezentovat v celé jejich přitažlivosti. A rozhovor s našimi přáteli a kolegy, v ovzduší otevřenosti na jejich otázky, nám umožní vyjít naproti jejich neklidu. «Proto je zásadně důležité naslouchat (...), být schopni sdílet otázky a pochybnosti, jít spolu bok po boku, osvobodit se od jakékoli domněnky, že jsme všemohoucí, a pokorně dávat své schopnosti a své dary do služby obecnému dobru.

Naslouchat – to není nikdy jednoduché. Někdy je pohodlnější předstírat hluchotu. Naslouchat znamená dávat pozor, chtít porozumět, připisovat slovům toho druhého hodnotu, respektovat a

uchovávat je (...). Umět naslouchat je nesmírnou milostí, je to dar, jenž je třeba si vyprošovat, abychom ho pak provozovali v praxi»¹³.

Předávat víru nespočívá v tom vést diskusi, abychom zvítězili, ale vést dialog, abychom přesvědčili, vždyť «myšlenky se nevtloukají, ale předkládají»¹⁴. Vedení dialogu pomáhá lépe ukázat Pravdu, která zásadně osvěcuje naše životy. ***Celý Ježíšův život není nic jiného než jeden ohromný dialog, mé děti, úžasný rozhovor s lidmi***¹⁵. Pokud se naučíme takto žít, budeme pomáhat a bude nám pomáháno v našem všedním a pokorném životě k tomu, aby se evangelium pro všechny stalo ***světlem světa***¹⁶.

Mám tu radost vám připomenout, že 23. června, v předvečer svátku svatého Josemaríi – což je v Prelatuře slavnost –, uplyne sedmdesát let od příchodu našeho Otce do Říma.

Přicházejí mi na mysl vzpomínky – mnohokrát jsem je slyšel vyprávět – na jeho první dny ve Věčném městě: jeho intenzivní modlitba za papeže už od první noci pobytu ve Městě; nadšení, se kterým pár dní po příjezdu přijal autogram Pia XII.; víru, s níž se dostavil na audienci k Svatému otci 16. července... A ty chvíle, kdy během oněch prvních týdnů chodíval modlit se na Svatopetrské náměstí, tak blízké jeho malému apartmánu v Città Leonina, kde přebýval.

Dobře si umím představit víru a lásku, s nimiž se, během oněch týdnů, modlil střelnou modlitbu, v které – již od počátku Díla – shrnoval touhy své duše: **Omnes, cum Petro, ad Iesum per Mariam!**; všichni společně s Petrem k Ježíši skrze Marii. Zvu vás, abyste se ji modlili často a připojovali se tak k mojí modlitbě za papeže Františka, za jeho spolupracovníky, za celou

Církev. Zvláště během tohoto měsíce června, který se uzavírá slavností svatých apoštolů Petra a Pavla, sloupů Církve a patronů Díla.

Se vsí láskou vám žehná

váš Otec

+ Javier

Řím, 1. července 2016.

1 *Mk* 16,15.

2 Sv. Josemaría, *Brázda*, č. 213.

3 *Jan* 14,26.

4 Sv. Josemaría, Homilie
Nadpřirozený cíl Církve, 28-V-1972.

5 Sv. Josemaría, *Rozhovory*, č. 27.

6 Papež František, Promluva při plenárním zasedání Kongregace pro nauku víry, 29-I-2016.

7 Sv. Josemaría, Poznámky z jednoho rodinného setkání, bez známé datace (AGP, biblioteca P01, VIII-1982, str. 88).

8 Sv. Josemaría, *Výheň*, č. 740.

9 Kardinál Joseph Ratzinger, „Co pro mě znamená Corpus Domini?“, in *Opera Omnia*, svazek 11, část C, XI, 4.

10 Sv. Josemaría, *Boží přátelé*, č. 105.

11 *Sk* 2,3-4.

12 Sv. Josemaría, *Dopis 30-IV-1946*, č. 70.

13 Papež František, *Poselství k 50. světovému dni sdělovacích prostředků*, 24-I-2016.

14 Sv. Jan Pavel II., Promluva k mladým v Madridu, 3-V-2003.

15 Sv. Josemaría, *Dopis 24-X-1965*, č. 7.

16 Mt 5,14.

---

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/dopis-
od-prelata-cerven-2016/](https://opusdei.org/cs-cz/article/dopis-od-prelata-cerven-2016/) (01.04.2026)